

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 48/2013
23.05.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ћорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Биљане Синановић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Горана Филиповића, због кривичног дела ситне крађе из члана 210. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 156/13 од 24.04.2013. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу 1 Кж1 4287/12 од 26.12.2012. године, у седници већа одржаној дана 23.05.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 156/13 од 24.04.2013. године, као основан, па СЕ ПРЕИНАЧУЈУ правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу 1 Кж1 4287/12 од 26.12.2012. године и Основног суда у Нишу 6 К бр.1561/12 од 12.10.2012. године, тако што Врховни касациони суд на основу члана 354. тачка 3. Законика о кривичном поступку, према окривљеном Г.Ф.

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

Да је:

-неутврђеног дана током јануара месеца 2009. године, у селу К., у шуми, у власништву оштећеног ЈП „Србијашуме“ Београд, Шумска управа Н.- Б.П., на месту званом ..., одузео туђу покретну ствар у намери да себи прибави малу противправну имовинску корист, тако што је одузео два стабла церовог дрвета у количини од 2,509 м кубних, у укупној вредности 5.446,54 динара и исте допремио до продавнице своје супруге, у селу К. и исекао ради коришћења као огревног дрвета у тој продавници, а у време извршења кривичног дела је био урачунљив, односно могао да схвати значај свога дела, да управља својим поступцима и хтео његово извршење, а свестан да је његово дело збрањено,

-чиме би извршио кривично дело ситне крађе из члана 210. став 1. КЗ.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Нишу 6 К 1561/12 од 12.10.2012. године, окривљени Г.Ф. оглашен је кривим због извршења кривичног дела ситне крађе из члана 210. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 30.000,00 динара, коју је био дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности

пресуде, и одређено је да ће се, ако то не учини, новчана казна заменити казном затвора, рачунајући сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне као један дан затвора. Истом пресудом обавезан је окривљени Г.Ф. да суду сходно члану 196. став 1. ЗКП, на име паушала плати износ од 20.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Наведеном пресудом, окривљени Г.Ф. обавезан је да оштећеном ЈП „Србијашуме“ Београд, Шумаска управа Н.- Б.П., на име накнаде штете плати износ од 5.446,54 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а сходно члану 206. став 2. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 1 Кж1 бр.4287/12 од 26.12.2012. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног Г.Ф. и пресуда Основног суда у Нишу 6 К. бр.1561/12 од 12.10.2012. године, потврђена.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз бр.156/13 од 24.04.2013. године, против пресуде Апелационог суда у Нишу 1 Кж1 бр. 4287/12 од 26.12.2012. године због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП у вези члана 385. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости, и преиначи другостепену пресуду, тако што ће у смислу члана 354. тачка 3. ЗКП према окривљеном Г.Ф. одбити оптужбу.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 3. ЗКП, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој седници је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Основано се захтевом за заштиту законитости указује да је другостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП, у вези члана 385. став 3. ЗКП.

Наиме, одредбом члана 385. став 3. ЗКП, прописано је, да о свим жалбама против исте пресуде, другостепени суд одлучује једном одлуком. Из списка предмета произилази да је пресуда Основног суда у Нишу 6 К.бр.1561/12 од 12.10.2012. године достављена браниоцу окривљеног Г.Ф., адвокату З.С., дана 13.12.2012. године, и да је овај бранилац благовремено изјавио жалбу на наведену пресуду, дана 21.12.2012. године.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 1 Кж1 бр.4287/12 од 26.12.2012. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног Г.Ф. и пресуда Основног суда у Нишу 6 К. бр.1561/12 од 12.10.2012. године потврђена, док о благовременој жалби браниоца окривљеног Г.Ф., адвоката З.С., није одлучено.

На тај начин другостепени суд је поступио супротно одредби члана 385. став 3. ЗКП, и учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП, а на штету окривљеног Г.Ф.

Међутим, Врховни касациони суд због учињене битне повреде одредаба кривичног поступка није укинуо другостепену пресуду и предмет вратио другостепеном суду на поновно одлучивање, јер је у овом кривичном поступку, након доношења другостепене пресуде, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Наиме, окривљени Г.Ф. је првостепеном пресудом оглашен кривим да је неутврђеног дана током јануара месеца 2009. године извршио кривично дело ситне крађе из члана 210. став 1. КЗ, за које кривично дело је запређена новчана казна или казна затвора до шест месеци.

Чланом 103. тачка 7. КЗ прописано је, да се кривично гоњење не може предузети кад протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна, а чланом 104. став 6. КЗ прописано је, да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Имајући у виду да је апсолутна застарелост кривичног гоњења у овом кривичном поступку наступила 01. јануара 2013. године, након доношења другостепене пресуде, а да је другостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП у вези члана 385. став 3. ЗКП, Врховни касациони суд је преиначио правноснажне пресуде Основног суда у Нишу 6 К. бр.1561/12 од 12.10.2012. године и Апелационог суда у Нишу 1 Кж1 бр.4287/12 од 26.12.2012. године и на основу члана 354. тачка 3. ЗКП према окривљеном Г.Ф. одбио оптужбу за кривично дело ситне крађе из члана 210. став 1. КЗ, док је о трошковима кривичног поступка одлучио у смислу одредбе члана 197. став 1. ЗКП.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 425. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Татјана Миленковић,с.р.

Драгиша Ђорђевић,с.р.